

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องการศึกษาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยในสหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์ ซึ่งได้จากแบบสำรวจและแบบสอบถามได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์
ออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์ผู้ควบคุมกิจกรรมดนตรีไทยและนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการสำรวจสภาพการจัดกิจกรรมดนตรีไทยของสหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมดนตรีไทยที่วิทยาลัยได้จัดดำเนินการไปแล้วในระหว่างปี พ.ศ. 2531
ถึงพ.ศ. 2533 ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม 7 ประเภทโดยนำเสนอในรูปตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การจัดกิจกรรมการแสดงหรือสาธิตดนตรีไทยโดยเฉลี่ยใน 1 ปี
และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี						แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ			
	1-4	5-8	9-12	12 ขึ้น ไป	ไม่ จัด	งบประมาณ จากว.ค.	ผู้บริจาค การ หาทุน	ผู้ร่วม กิจกรรม	ไม่ใช้ งบ ประมาณ	
วิทยาลัยครู										
1. สวนสุนันทา	-	x	-	-	-	x	x	x	-	
2. สอนคสิต	x	-	-	-	-	x	-	-	-	
3. บ้านสมเด็จเจ้าฯ	-	-	-	x	-	x	x	-	-	
4. ธนบุรี	x	-	-	-	-	x	-	-	-	
5. จันทรเกษม	-	x	-	-	-	x	-	-	-	
6. พระนคร	x	-	-	-	-	x	-	-	-	

จากตารางที่ 2 พบว่า วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้จัดกิจกรรมการแสดง หรือสาธิตมากกว่าวิทยาลัยครูอื่นๆ โดยมีการจัดมากกว่า 12 ครั้ง/ปี งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมได้จากวิทยาลัย และจากผู้บริจาค วิทยาลัยที่จัดมากเป็นอันดับที่สองคือ วิทยาลัยครูจันทรเกษม มีการจัดโดยเฉลี่ย 5-8 ครั้ง/ปี ใช้งบประมาณจากวิทยาลัย ส่วนวิทยาลัยครูสวนคสิต วิทยาลัยครูธนบุรี และวิทยาลัยครูพระนคร มีการจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี โดยใช้งบประมาณของวิทยาลัยครู

ตารางที่ 3 การจัดกิจกรรมปาฐกถา อภิปราย หรือการประชุมสัมมนาโดยเฉลี่ยใน 1 ปี
และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี					แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	1-4	5-8	9-12	12ขึ้นไป	ไม่ ไปจัด จากวิทยาลัย	งบประมาณ ผู้บริจาค	การ หาทุน	ผู้ร่วม กิจกรรม	ไม่ใช่ งบ ประมาณ	
วิทยาลัยครู										
1. สอนสนั่นทา	x	-	-	-	-	x	x	x	-	-
2. สอนคลีต	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
3. บ้านสมเด็จเจ้าฯ	x	-	-	-	-	x	-	x	-	-
4. ธนบุรี	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
5. จันทรเกษม	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
6. พระนคร	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านปาฐกถา อภิปราย หรือการประชุมสัมมนาในทุกๆ วิทยาลัยจะจัดโดยเฉลี่ยไม่เกิน 1-4 ครั้ง/ปี การใช้งบประมาณส่วนใหญ่ได้จาก งบประมาณของวิทยาลัย บางวิทยาลัย เช่น วิทยาลัยครูสอนสนั่นทา และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จะได้จากการบริจาค และเป็นงบของผู้จัดร่วมทุนดำเนินการ

ตารางที่ 4 การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม และฝึกซ้อมดนตรีแก่ผู้ที่สนใจโดยเฉลี่ยใน 1 ปี และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม						แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ			
	โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี									
	1-4	5-8	9-12	12ขึ้นไป	ไม่ไป	จัดจากวิทยาลัย	ผู้บริหาร	การหาทุน	ผู้ร่วมกิจกรรม	ไม่ใช้งบประมาณ
วิทยาลัยครู										
1. สวนสุนันทา	x	-	-	-	-	x	x	-	x	-
2. สวนดุสิต	-	-	x	-	-	-	-	-	x	-
3. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
4. ธนบุรี	-	x	-	-	-	x	x	-	x	-
5. จันทระเกษม	-	-	x	-	-	x	-	-	x	-
6. พระนคร	x	-	-	-	-	-	-	-	x	-

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยจันทระเกษมจัดมากเป็นลำดับที่หนึ่ง ทั้งสองวิทยาลัยจัดโดยเฉลี่ย 9-12 ครั้ง/ปี งบประมาณได้จากผู้เข้าร่วมกิจกรรม และได้จากทางวิทยาลัย วิทยาลัยที่จัดมากเป็นลำดับที่สอง คือ วิทยาลัยครูธนบุรี มีการจัด 5-8 ครั้ง/ปี โดยใช้งบประมาณจากวิทยาลัย และงบประมาณจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูพระนครจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี ใช้งบประมาณจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม ในส่วนของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา นอกจากจะใช้งบประมาณจากวิทยาลัยแล้ว ยังได้จากผู้บริหาร สำหรับวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไม่มีการจัดดำเนินการ

ตารางที่ 5 กิจกรรมการจัดรายการเสียงตามสาย โดยเฉลี่ยใน 1 ปี และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม						แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี						แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	1-4	5-8	9-12	12	ขึ้นไป	ไม่	งบประมาณ	ผู้บริจาค	การ	ผู้ร่วม	ไม่ใช้
						จัด	จากวิทยาลัย	หาทุน	กิจกรรม	งบ	ประมาณ
วิทยาลัยครู											
1. สวนสุนันทา	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
2. สวนกุหลาบ	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
3. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
4. ธนบุรี	x	-	-	-	-	x	-	-	x	-	-
5. จันทระเกษม	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-	-
6. พระนคร	-	x	-	-	-	-	-	-	x	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยครูพระนครได้จัดกิจกรรมรายการเสียงตามสายมากที่สุด โดยเฉลี่ย 5-8 ครั้ง/ปี โดยใช้งบประมาณจากผู้ร่วมทุนดำเนินการ วิทยาลัยที่จัดลำดับที่สอง วิทยาลัยครูธนบุรี และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา จัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี งบประมาณได้จากงบประมาณของวิทยาลัย ส่วนของวิทยาลัยครูธนบุรียังได้จากผู้ร่วมทุนดำเนินการ ส่วนวิทยาลัยครูสวนกุหลาบ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และวิทยาลัยครูจันทระเกษม ไม่มีการจัดดำเนินการ

ตารางที่ 6 การจัดกิจกรรมการประกวดแข่งขันบรรเลงดนตรีไทย โดยเฉลี่ยใน 1 ปี และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม					แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี					แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	1-4	5-8	9-12	12ขึ้นไป	ไม่ไปจัด	งบประมาณวิทยาลัย	ผู้บริจาค การหาทุน	ผู้ร่วมกิจกรรม	ไม่ใช้งบประมาณ	
วิทยาลัยครู										
1. สวสนันทา	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
2. สวณคลีต	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
3. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
4. ธนบุรี	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
5. จันทรเกษม	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
6. พระนคร	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านการประกวดแข่งขันบรรเลงดนตรีไทย มีวิทยาลัยครูจัด 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูสวสนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูจันทรเกษม และวิทยาลัยครูพระนคร ในแต่ละแห่งมีการจัดแข่งขันโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี โดยทุกแห่งใช้งบประมาณจากวิทยาลัยครู วิทยาลัยที่ไม่จัดดำเนินการ คือ วิทยาลัยครูสวณคลีต วิทยาลัยครูธนบุรี

ตารางที่ 7 การจัดนิทรรศการทางด้านดนตรีไทย โดยเฉลี่ยใน 1 ปีและแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี					แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ				
	1-4	5-8	9-12	12ขึ้นไป	ไม่ ไปจัด	งบประมาณ วิทยาลัย	ผู้บริจาค การ หาทุน	ผู้ร่วม กิจกรรม	ไม่ใช่ งบ ประมาณ	
วิทยาลัยครู										
1. สวนสุนันทา	x	-	-	-	-	x	x	-	x	-
2. สวนดุสิต	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
3. บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	x	-	-	-	-	x	x	-	-	-
4. ธนบุรี	x	-	-	-	-	x	x	-	x	-
5. จันทระเกษม	x	-	-	-	-	x	-	-	x	-
6. พระนคร	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมด้านแสดงนิทรรศการทางด้านดนตรีไทยทุกวิทยาลัยมีการจัดดำเนินการโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี โดยงบประมาณส่วนใหญ่ได้จากวิทยาลัยบางส่วนได้จากการบริจาคและบางส่วนผู้จัดร่วมทุนดำเนินการ

ตารางที่ 8 การเข้าร่วมเพื่อการจัดการคนตรีไทยอุดมศึกษาโดยเฉลี่ยใน 1 ปี และแหล่งงบประมาณที่ได้

สถานศึกษา	มีการจัดกิจกรรม โดยเฉลี่ยเป็นจำนวนครั้ง/ปี				แหล่งที่ได้มาของงบประมาณ					
	1-4	5-8	9-12	12ขึ้นไป	ไม่ จัด	งบประมาณ วิทยาลัย	ผู้บริจาค หาทุน	การ ร่วมกัน กิจกรรม	ผู้ร่วม งบ	ไม่ใช้ งบ ประมาณ
วิทยาลัยครู										
1. ส่วนสุนันทา	x	-	-	-	-	x	x	-	x	-
2. ส่วนดุสิต	-	-	-	-	x	-	-	-	-	-
3. บ้านสมเด็จพระเจ้า	x	-	-	-	-	x	-	-	x	-
4. ชนบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. จันทระเกษม	x	-	-	-	-	x	-	-	x	-
6. พระนคร	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยที่เข้าร่วมกิจกรรมคนตรีไทยอุดมศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยครูสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูพระนคร ในแต่ละวิทยาลัยจะเข้าร่วมกิจกรรมโดยเฉลี่ย 2 ครั้ง/ปี งบประมาณที่ได้ส่วนใหญ่จะได้จากของวิทยาลัย บางส่วนได้จากผู้บริจาค และผู้เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนวิทยาลัยครูสวนดุสิตและวิทยาลัยครูชนบุรียังไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมคนตรีไทยอุดมศึกษา

ตารางที่ 9 กิจกรรมที่ได้รับความสนใจและจัดมากหรือน้อยจากกิจกรรมทั้ง 7 กิจกรรม

	วิทยาลัยครู สวนสุนันทา	วิทยาลัยครู สวนดุสิต	วิทยาลัยครู บ้านสมเด็จฯ	วิทยาลัยครู ธนบุรี	วิทยาลัยครู จันทระเกษม	วิทยาลัยครู พระนคร	รวม มี ๖ ค. จัดและไม่จัด
กิจกรรม ที่จัด	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัดโดย เฉลี่ยต่อปี	จัด ไม่ จัด
กิจกรรม ที่ 1	5-8	1-4	12 ขึ้นไป	1-4	5-8	1-4	6 -
กิจกรรม ที่ 2	1-4	1-4	1-4	1-4	1-4	1-4	6 -
กิจกรรม ที่ 3	1-4	9-12	-	5-8	9-12	1-4	5 1
กิจกรรม ที่ 4	1-4	-	-	1-4	-	5-8	3 3
กิจกรรม ที่ 5	1-4	-	1-4	-	1-4	1-4	4 2
กิจกรรม ที่ 6	1-4	1-4	1-4	1-4	1-4	1-4	6 -
กิจกรรม ที่ 7	1-4	-	1-4	-	1-4	1-4	4 2

- หมายเหตุ : กิจกรรมที่ 1 การจัดแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทย
 กิจกรรมที่ 2 จัดปาฐกถา อภิปราย หรือการประชุมสัมมนา
 กิจกรรมที่ 3 จัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ
 กิจกรรมที่ 4 จัดรายการเสียงตามสาย
 กิจกรรมที่ 5 จัดประกวดแข่งขันการบรรเลงดนตรีไทย
 กิจกรรมที่ 6 จัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย
 กิจกรรมที่ 7 เข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นได้ว่าวิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูพระนคร จัดดำเนินกิจกรรมในหลายๆ กิจกรรมโดยส่วนใหญ่จะจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้งต่อปี โดยวิทยาลัยครูสวนสุนันทาจะจัดกิจกรรมจัดแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทยมากที่สุดโดยเฉลี่ย 5-8 ครั้งต่อปี ส่วนวิทยาลัยครูพระนครจะจัดกิจกรรมรายการเสียงตามสายมากที่สุดโดยเฉลี่ย 5-8 ครั้ง/ปี ในด้านวิทยาลัยครูจันทรเกษมไม่ได้จัดเพียงกิจกรรมเดียว คือ กิจกรรมด้านรายการเสียงตามสาย ส่วนกิจกรรมที่จัดมากที่สุด กิจกรรมด้านการจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ โดยวิทยาลัยครูจันทรเกษมจัดมากโดยเฉลี่ย 9-12 ครั้งต่อปี ส่วนวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ และวิทยาลัยครูธนบุรี ไม่มีการจัดดำเนินกิจกรรม 2 รายการเท่ากันโดยที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ ไม่จัดกิจกรรมการจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้สนใจกับกิจกรรมรายการเสียงตามสาย ส่วนวิทยาลัยครูธนบุรี ไม่จัดกิจกรรมการประกวดแข่งขันบรรเลงดนตรีไทยกับกิจกรรมด้านการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา ส่วนวิทยาลัยครูสวนดุสิตนับเป็นวิทยาลัยที่จัดกิจกรรมน้อยที่สุด โดยมีการจัดเพียง 4 กิจกรรม โดยไม่มีการจัดดำเนิน 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมด้านการจัดรายการเสียงตามสาย กิจกรรมการประกวดดนตรีไทย และกิจกรรมการเข้าร่วมดนตรีไทยอุดมศึกษา

ตารางที่ 9 กิจกรรมที่ได้รับความนิยมและมีการจัดดำเนินในหลายๆ วิทยาลัยคือ

1. กิจกรรมด้านการแสดงหรือการสาธิตดนตรี เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมสูงสุด นอกจากจะมีการจัดขึ้นในหลายๆ วิทยาลัยแล้ว วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีการจัดโดยเฉลี่ยสูงถึง 12 ครั้ง/ปี ขึ้นไป
2. กิจกรรมด้านการจัดปาฐกถา อภิปรายหรือประชุมสัมมนา เป็นกิจกรรมที่ทุกวิทยาลัยจัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้งต่อปี

3. กิจกรรมด้านการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย เป็นกิจกรรมที่ทุกวิทยาลัยจัด โดยเฉลี่ย 1-4 ครั้งต่อปี

ส่วนกิจกรรมที่มีการจัดมากเป็นอันดับ 2 คือ กิจกรรมด้านการจัดฝึกอบรมและฝึกซ้อม แก่ผู้สนใจ มีวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพียงแห่งเดียวที่ไม่จัดดำเนินการ ความถี่ในการจัดต่อปีมีตั้งแต่ 1-4 ครั้งต่อปี จนถึง 9-12 ครั้งต่อปี

กิจกรรมที่มีการจัดมากเป็นอันดับที่ 3 คือ กิจกรรมด้านการจัดประกวดแข่งขันดนตรีไทย กับกิจกรรมการเข้าร่วมดนตรีไทยอุดมศึกษา โดยที่วิทยาลัยครูสวนดุสิตกับวิทยาลัยครูธนบุรีไม่ได้จัดดำเนินการ ส่วนวิทยาลัยอื่นๆ จัดโดยเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี

กิจกรรมที่มีการจัดน้อยที่สุดในกลุ่มส่ววิทยาลัยรัตนโกสินทร์ คือ กิจกรรมด้านการจัดรายการเสียงตามสาย โดยมีวิทยาลัยที่จัดเพียง 3 แห่งคือ วิทยาลัยพระนคร จัด 5-8 ครั้ง/ปี วิทยาลัยครูธนบุรีและวิทยาลัยครูสวนสุนันทาจัด 1-4 ครั้ง/ปี

ในด้านงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่จะใช้งบประมาณจากวิทยาลัยเป็นหลัก มีบางกิจกรรมเช่น กิจกรรมฝึกอบรมแก่ผู้สนใจ จะใช้งบประมาณจากผู้ร่วมกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. สถานที่ที่วิทยาลัยมีไว้เพื่อการสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทย

ตารางที่ 10 สถานที่ในการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยของสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

สถานที่ที่ใช้จัด กิจกรรม	วิทยาลัยครู						
	สวนสุนันทา	สวนดุสิต	บ้านสมเด็จเจ้าฯ	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	รวม
1. ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ ด้านดนตรีไทย	x	x	x	x	x	-	5
2. ห้องทำงานของคณะบริหาร กิจกรรมดนตรีไทย	-	-	x	-	-	-	1
3. ห้องเรียนและห้องฝึกซ้อม ปฏิบัติทางด้านดนตรีไทย	x	x	x	x	x	x	6
4. ห้องสาธิตหรือห้องโชว์อุปกรณ์ ทางดนตรีไทย	x	x	x	-	-	-	3
5. สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรม การแสดง	x	-	x	-	x	-	3

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้สถานที่ เพื่อใช้จัดกิจกรรมดนตรีไทย ทุกวิทยาลัยจะเลือกใช้ห้องเรียนและห้องฝึกซ้อมปฏิบัติดนตรีไทย ส่วนสถานที่ที่เลือกจัดในลำดับรองลงมาคือ ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ที่เลือกใช้ในลำดับที่ 3 คือ ห้องสาธิต และสถานที่จัดกิจกรรมหลัก

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ตารางที่ 11 หน่วยงานที่มีบทบาทสูงสุดในการรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ผู้รับผิดชอบ	วิทยาลัยครู						รวม
	สวนสุนันทา	สวนดุสิต	บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	
1. กลุ่มนักศึกษา ผู้นำกิจกรรมดนตรี	x	-	x	x	-	-	3
2. สำนักกิจการนักศึกษา	x	-	x	x	-	-	3
3. ภาควิชา	x	x	x	x	x	x	6
4. ชมรมดนตรีไทย	x	-	x	-	x	-	3

จากตารางแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมด้านดนตรีไทยทุกวิทยาลัยจะมีภาควิชาเป็นผู้รับผิดชอบและเป็นหลักที่สำคัญจะมีบางส่วนที่จะเป็นความรับผิดชอบจากชมรมดนตรีหรือกลุ่มนักศึกษาผู้นำกิจกรรมดนตรีไทย และสำนักกิจการนักศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ผู้มีบทบาทสูงสุดในการเข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทย

ตารางที่ 12 ผู้มีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ผู้มีส่วนร่วม และสนับสนุน	วิทยาลัยครู						
	สวนสุนันทา	สวนดุสิต	บ้านสมเด็จเจ้าฯ	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	รวม
1. นักศึกษา	x	x	x	x	x	x	6
2. อาจารย์	x	x	x	x	x	x	6
3. ผู้บริหาร	x	x	x	x	x	x	6
4. เจ้าหน้าที่	x	-	x	x	x	x	5

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนร่วมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรม
ในทุก ๆ วิทยาลัยเห็นว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนกิจกรรม
ดนตรีไทยเท่าเทียมกันโดยมีเจ้าหน้าที่ที่มีความสำคัญในลำดับท้ายสุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ลักษณะการจัดกิจกรรมที่ผ่านมา

ตารางที่ 13 ลักษณะการจัดกิจกรรมที่ผ่านมา

ลักษณะการจัดกิจกรรม ที่ผ่านมา	วิทยาลัยครู						รวม
	ส่วนหน้าเสา	ส่วนคลุ้ต	บ้านสมเด็จฯ	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	
1. จัดตามประเพณีที่สำคัญ	x	-	x	x	x	x	5
2. จัดตามความต้องการของ ผู้บริหาร	x	-	-	x	x	-	3
3. จัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร	x	x	x	x	-	x	5
4. จัดตามความต้องการของ ผู้เรียน	x	x	x	-	-	x	4

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงลักษณะการจัดกิจกรรมที่ผ่านมาว่า การจัดกิจกรรมที่ผ่านมานั้น วิทยาลัยครูส่วนใหญ่จัดขึ้นตามประเพณีที่สำคัญๆ ควบคู่กับการจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร ส่วนการจัดตามความต้องการของผู้เรียน และผู้บริหาร มีบางวิทยาลัย จัดในระดับรองลงมาตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. การควบคุมดูแลการใช้งานงบประมาณการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ตารางที่ 14 ผู้ควบคุมดูแลงบประมาณการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ผู้ควบคุมดูแล งบประมาณ	วิทยาลัยครู						รวม
	สวนสุนันทา	สวนดุสิต	บ้านสมเด็จเจ้าฯ	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	
1. ผู้บริหาร	x	x	x	x	x	x	6
2. อาจารย์ ที่ปรึกษา	x	x	x	x	x	x	6
3. นักศึกษา	x	-	-	-	x	-	2

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการควบคุมดูแลงบประมาณ โดยมีนักศึกษามีความสำคัญระดับรองลงมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. แหล่งสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ด้านเครื่องดนตรีไทย

ตารางที่ 15 การสนับสนุนด้านวัสดุเพื่อกิจกรรมดนตรีไทย

ที่มาของวัสดุ อุปกรณ์	วิทยาลัยครู						รวม
	สวนสุนันทา	สวนดุสิต	บ้านสมเด็จฯ	ธนบุรี	จันทระเกษม	พระนคร	
1. งบจากวิทยาลัย	x	x	x	x	x	x	6
2. มีผู้บริจาคให้	x	-	-	-	x	x	3
3. จัดหาทุนตัวเอง	-	x	-	-	x	-	2
4. นักศึกษาซื้อใช้เอง	x	x	x	-	-	-	3
5. บริษัทเป็นผู้บริจาค	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 15 แสดงว่าการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทยส่วนใหญ่ในหลายๆ วิทยาลัยจะได้จากงบของวิทยาลัย ในอันดับรองลงมาได้ตั้งจากผู้บริจาคให้และนักศึกษาจะเป็นผู้ซื้อวัสดุอุปกรณ์ใช้เอง และมีเพียงบางส่วนจากวิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูจันทระเกษมได้จัดหาทุนซื้อวัสดุอุปกรณ์ใช้เอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และนักศึกษา

ตารางที่ 16 ผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

ผู้กำหนดวัตถุประสงค์	ผู้บริหาร (N=15)		อาจารย์ (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหาร	15	100	13	86.7	161	89.0	158	88.3	319	88.6
2. อาจารย์ที่ปรึกษา	10	66.7	11	73.3	88	48.6	74	41.3	162	45.0
3. คณะกรรมการดำเนินงานกิจกรรม	10	66.7	7	46.7	114	63.0	107	59.8	221	61.4
4. คนที่เข้าร่วมกิจกรรม	9	60.0	4	26.7	91	50.3	81	45.3	172	47.8

จากตารางที่ 16 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงการ และวัตถุประสงค์ เป็นผู้บริหาร โดยผู้บริหารทั้งหมดมีความคิดเห็นตรงกัน คิดเป็น 100% เต็ม ส่วนที่มีบทบาทในการ กำหนดวัตถุประสงค์ในลำดับรองลงมาจากผู้บริหารคือ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมและคณะกรรมการดำเนินงานกิจกรรม โดยผู้บริหาร เห็นว่า

ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรรมและคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมควร มีบทบาท เท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นผู้บริหารเห็นว่าควรมีบทบาทในการกำหนดโครงการและ วัตถุประสงค์ในลำดับสุดท้าย คิดเป็น ร้อยละ 60

ส่วนในกลุ่มของอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าผู้ที่มมีบทบาทสำคัญในการกำหนดโครงการ และ วัตถุประสงค์เป็นผู้บริหารของสถาบันเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 86.7 และผู้ที่มมีบทบาทสำคัญในลำดับรองลงมา คือ ควรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนในลำดับที่สาม เป็นคณะกรรมการดำเนินกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.7 และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ 26.7

ในด้านนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ในกลุ่มของนักศึกษาเห็นว่า ผู้บริหารควรมีบทบาท สูงสุดในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 88.6 ส่วนคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมมีความสำคัญในลำดับรองลงมา 61.4 และที่สามควรเป็น นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 47.8 และในความเห็น ของนักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ ที่ปรึกษาควรมีบทบาทในการกำหนดโครงการและวัตถุประสงค์ ในลำดับท้ายสุด คิดเป็นร้อยละ 45.00

จากความคิดเห็นทั้ง 3 กลุ่มนสรุปได้ว่าผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับผู้มีบทบาทสำคัญสูงสุด คือ ผู้บริหาร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระสำคัญที่ควรยึดเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม

สาระสำคัญในการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร (N=15)		อ.ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการดนตรีไทย	10	66.7	6	40.0	101	55.8	92	52.0	194	53.9
2. ปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ	12	80.0	11	73.3	115	63.5	102	67.0	235	65.3
3. ส่งเสริมความสามัคคีและความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	10	66.7	11	73.3	99	54.7	93	52.0	192	53.3
4. เผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย	13	86.7	13	86.7	145	80.1	132	76.5	282	78.3
5. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษา	9	60.0	11	73.3	67	37.0	67	37.4	143	37.2
6. ส่งเสริมประสบการณ์วิชาชีพ	7	46.7	8	53.3	84	46.4	78	43.6	162	45.0

จากตารางที่ 17 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระสำคัญที่ควรยึดเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมจากตารางพบว่า ผู้บริหารเห็นว่าสาระที่ควรยึดในการจัดกิจกรรมที่สำคัญที่สุดควรเป็นการเผยแพร่ ชื่อเสียงและเกียรติคุณของวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนในลำดับที่สองผู้บริหารเห็นว่าควรยึดสาระในเรื่องการปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ คิดเป็นร้อยละ 80.0 ส่วนในลำดับที่สามผู้บริหารเห็นว่าควรเป็นในเรื่องของการส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดนตรีไทย และรวมถึงส่งเสริมความสามัคคี และความรับผิดชอบของการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ คิดเป็นร้อยละ 66.7 ในลำดับต่อมาควรเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา

คิดเป็นร้อยละ 60 และการส่งเสริมประสบการณ์วิชาชีพ ควรเป็นสาระที่สำคัญ
ในลำดับสุดท้าย

ในด้านความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องสาระที่ควรยึดเป็นแนวทาง
ในการจัดกิจกรรมพบว่าสาระที่ควรยึดเป็นลำดับแรกคือการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณ
ของวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนในลำดับที่สองกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็น
เหมือนกันใน 3 รายการคือ 1. ปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม
ประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติ 2. ส่งเสริมความสามัคคีและความรับผิดชอบในการทำ
งานร่วมกันเป็นหมู่คณะ 3. เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาทั้ง 3 รายการนี้ คิดเป็น
ร้อยละ 73.3

ในด้านความคิดเห็นของนักศึกษาในกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้า
ร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับสาระที่ควรยึดเป็นแนวทางในการจัด
กิจกรรมในลำดับแรกนักศึกษาเห็นว่าควรเป็นด้านการเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของวิทยาลัย
คิดเป็นร้อยละ 78.5 และในด้านการปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม
ประเพณีและเอกลักษณ์ของชาติเป็นลำดับที่สอง คิดเป็น ร้อยละ 65.3 ส่วนในลำดับที่สาม
นักศึกษาเห็นว่าควรยึดสาระในด้านส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการดนตรี
ไทยรวมถึงด้านการส่งเสริมความสามัคคีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
ซึ่งมีความใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 53.9 และ 53.3 ตามลำดับ

จากความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มพอสรุปได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามี
ความคิดเห็นตรงกันในสาระที่สำคัญควรยึดเป็นลำดับแรกคือ ด้านการเผยแพร่ชื่อเสียงและ
เกียรติคุณของวิทยาลัย ส่วนลำดับที่ 2 คือการปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและ
เอกลักษณ์ของชาติ ในลำดับที่ 3 ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน
คือด้านการส่งเสริมความสามัคคีรู้จักทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจดนตรี
ไทย ซึ่งในเรื่องความรู้ความเข้าใจดนตรีไทยกลุ่มของอาจารย์เห็นว่า เป็นสาระที่ควรยึดเป็น
แนวทางสุดท้ายในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรม

	ผู้บริหาร (N=15)		อ. ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
	ข้อควรคำนึงในการจัดกิจกรรม				เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. งบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรม	12	80.0	13	86.7	142	78.5	147	82.1	289	80.3
2. ความสนใจของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	10	66.7	8	53.3	80	44.2	86	48.0	166	46.1
3. ผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุน	14	93.3	10	66.7	137	75.7	145	81.0	282	78.3
4. อาจารย์ให้ความสำคัญและสนับสนุน	9	60.0	13	86.7	99	54.7	109	60.9	208	57.8
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม	9	60.0	11	73.3	82	45.5	85	47.5	167	46.4
6. ความสอดคล้องกับหลักสูตร	7	46.7	8	53.3	69	38.1	66	36.9	135	37.5
7. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	9	60.0	6	40.0	93	51.4	82	45.8	175	48.6

จากตารางที่ 18 เกี่ยวกับปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรม ผู้บริหาร เห็นว่าปัจจัยที่ควรคำนึงถึง และสำคัญเป็นลำดับแรกคือที่ผู้บริหารให้ความสำคัญ และให้การสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 93.3 ส่วนปัจจัยที่สำคัญในลำดับรองลงมาคือใน ด้านงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 80 และผู้บริหารให้ความสำคัญอยู่ใน

ลำดับสามคือด้านความสนใจของ นักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 66.7

ส่วนในด้านของอาจารย์มีความเห็นว่าปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมที่สำคัญที่สุดคือด้านงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและด้านอาจารย์ให้ความสำคัญและสนับสนุน โดยทั้งสองด้านมีความสำคัญเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนปัจจัยที่กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความสำคัญลำดับรองลงมาคือประโยชน์ที่ได้จากการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนในด้านผู้บริหารให้ความสำคัญและสนับสนุนจัดอยู่ในลำดับที่ สาม คิดเป็นร้อยละ 66.7

ในด้านนักศึกษพบว่าปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทั้งกลุ่มที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันได้ให้ความสำคัญ ในเรื่องงบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 80.3 และปัจจัยที่นักศึกษาให้ความสำคัญในลำดับรองลงมาคือด้านการให้ความสำคัญและสนับสนุนของผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 78.3 และในลำดับที่สามนักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ควรให้ความสำคัญและสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 57.8

จากความคิดเห็นของทั้ง 3 กลุ่มพอสรุปได้ว่า อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันคือ ปัจจัยด้านอาจารย์ให้ความสำคัญ และสนับสนุน กับปัจจัยด้านงบประมาณ โดยในด้านงบประมาณนั้นมีความคิดเห็นตรงกับนักศึกษา แต่ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในลำดับ 2 ซึ่งเห็นว่าปัจจัยด้านผู้บริหารให้ความสำคัญ และสนับสนุนควร เป็นลำดับที่สำคัญกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมคนตรีไทย

รูปแบบการจัดกิจกรรมคนตรีไทย	ผู้บริหาร		อ.ที่ปรึกษา		นักศึกษา					
	(N=15)		(N=15)		(N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดแสดงหรือสาธิตคนตรีไทย	12	80.0	8	53.3	115	64.4	121	67.1	238	66.1
2. ผูกอบรวมและฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ	10	66.7	8	53.3	75	41.4	79	44.1	145	42.8
3. บรรเลงในงานประเพณีต่างๆ เช่น งานไหว้ครู	14	93.3	12	80.0	138	76.2	123	72.1	267	74.2
4. จัดรายการเสียงตามสาย	5	33.3	5	33.3	72	39.8	58	32.4	130	36.1
5. อภิปราย ป่ารกถาหรือประชุมสัมมนา	11	73.3	9	60.0	103	56.7	110	61.5	213	59.2
6. จัดประกวดแข่งขันการบรรเลงคนตรีไทย	10	66.7	11	73.3	104	72.3	124	69.3	264	73.3
7. จัดนิทรรศการเกี่ยวกับคนตรีไทย	13	86.7	9	60.0	102	56.4	100	55.9	202	56.1
8. เข้าร่วมกิจกรรมคนตรีไทยออกมศึกษา	12	80.0	9	60.0	110	60.8	103	57.7	213	59.2

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้บริหารต้องการให้จัดรูปแบบการจัดกิจกรรมคนตรีไทย โดยการบรรเลงประกอบประเพณีต่างๆ เป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 93.3 และลำดับรองลงมาคือด้านการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับคนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนการจัดแสดงหรือสาธิตคนตรีไทยกับการเข้าร่วมคนตรีไทยออกมศึกษาอยู่ในระดับที่สามคิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนในลำดับท้ายสุดคือกิจกรรมด้านการจัดรายการเสียงตามสาย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ในด้านความเห็นของกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่ากิจกรรมที่ต้องการให้จัดเป็นลำดับแรกคือการบรรเลงในงานประเพณีต่างๆ โดยมีความถี่ที่ 12 คิดเป็นร้อยละ 80

และต้องการให้จัดกิจกรรมด้านการจัดประกวดแข่งขันการบรรเลงดนตรีไทยในลำดับรองลงมาซึ่ง คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนกิจกรรมด้านการอภิปรายประชุมสัมมนา การจัดนิทรรศการและการเข้าร่วมคอนเสิร์ตนักศึกษา กลุ่มอาจารย์ต้องการให้จัดในระดับที่ สาม คิดเป็นร้อยละ 60 และกิจกรรมที่ต้องการให้จัดในลำดับท้ายสุดคือการจัดรายการเสียงตามสาย คิดเป็นร้อยละ 33.3

ในด้านความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมดนตรีไทยพบว่า นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นตรงกันว่ากิจกรรมที่ต้องการให้จัดเป็นลำดับแรกคือ กิจกรรมด้านการบรรเลงในงานประเพณีต่างๆ ร่วมกับการจัดประกวดแข่งขันการบรรเลงดนตรีไทยในความต้องการที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และ 73.3 ตามลำดับ และกิจกรรมที่ต้องการให้จัดในลำดับต่อมาคือกิจกรรมด้านการจัดแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 66.1 ส่วน กิจกรรมที่ต้องการให้จัดในลำดับที่สามคือกิจกรรมด้านอภิปรายปาฐกถาหรือการประชุมสัมมนา ซึ่งมีความต้องการระดับเดียวกันกับการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยอดุมนศึกษา คิดเป็นร้อยละ 59.2 ส่วนรูปแบบการจัดกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจน้อยที่สุดคือการจัด รายการเสียงตามสาย คิดเป็นร้อยละ 36.1

ในด้านความต้องการรูปแบบการจัดกิจกรรมของทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่า การจัดกิจกรรมบรรเลงในงานประเพณี เป็นความต้องการสูงสุดส่วนความต้องการในรูปแบบลำดับที่ 2 อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันในด้าน การจัดประกวดแข่งขัน บรรเลงดนตรีไทย แต่ผู้บริหารเห็นว่าควรเป็นด้านการจัดนิทรรศการ และลำดับที่ 3 ผู้บริหารและนักศึกษามีความเห็นตรงกันในกิจกรรมด้านจัดแสดง หรือสาธิตดนตรีไทย

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารต่อกิจกรรมดนตรีไทย

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร	ผู้บริหาร		อ.ที่ปรึกษา		นักศึกษา					
	(N=15)		(N=15)		(N=360)					
							เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย	12	80.7	11	73.3	127	70.2	134	74.9	261	72.5
2. เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อประกอบพิธีการของวิทยาลัย	13	86.7	11	73.3	104	57.5	115	64.8	220	61.1
3. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อวิทยาลัย	13	86.7	11	73.3	104	57.5	120	67.0	224	62.2
4. เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส	11	73.3	7	46.7	100	55.2	102	57.0	202	56.1
5. เป็นผู้สนับสนุนให้นักศึกษาได้รู้จักตัดสินใจ	9	60.0	6	40.0	78	43.1	33	46.4	161	44.7
6. เป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักศึกษา	12	80.0	6	40.0	100	52.5	100	55.9	195	54.2

จากตารางที่ 20 ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารต่อการจัดกิจกรรมดนตรีไทยโดยผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในด้านการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายแนวทางในการปรับปรุงพร้อมทั้งเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมประกอบการพิจารณาในระดับเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ลำดับต่อมาผู้บริหารเห็นว่าผู้บริหารควรเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักศึกษาพร้อมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 80 และความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารลำดับที่สามคือการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส คิดเป็นร้อยละ 73.3

จากตาราง 20 ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าบทบาทของผู้บริหารควรอยู่ใน 3 ลำดับแรกในความสำคัญที่เท่าเทียมกัน ซึ่งประกอบด้วยการเสนอความคิดเห็น เสนอนโยบายแนวทางการปรับปรุง ตลอดจนการแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทยคิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนความสำคัญลำดับรองลงมาอาจารย์เห็นว่าผู้บริหารควรเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส คิดเป็นร้อยละ 46.7

จากตาราง 20 ในส่วนของนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นตรงกันว่าผู้บริหารของสถาบันควรเป็นผู้ให้คำแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทยระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 72.5 และในลำดับรองลงมาจากการให้คำแนะนำควรเป็นในเรื่องการเสนอนโยบาย แนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมรวมถึงเสนอความคิดเห็นประกอบการพิจารณา ซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และ 61.1 ตามลำดับ และในลำดับที่สามนั้น นักศึกษาเห็นว่าผู้บริหารควรเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส คิดเป็น ร้อยละ 56.1

ในด้านบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารนั้น หอสรุปได้ว่าทั้ง 3 กลุ่ม คือผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันใน 3 ระดับแรกคือ ต้องการให้ผู้บริหารเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย แนวทางการปรับปรุงกิจกรรม พร้อมกับความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย และรวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำ ประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อกิจกรรมคนตรีไทย

บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้บริหาร อ.ที่ปรึกษา (N=15)		อ.ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ให้ความสำคัญแนะนำและประสานงาน ในการจัดกิจกรรมคนตรีไทย	12	80.0	12	80.0	115	63.5	130	72.6	245	68.1
2. เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อ ประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย	14	93.3	11	73.3	112	61.9	119	66.5	231	64.2
3. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือ แนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อ วิทยาลัย	13	86.7	9	60.0	116	64.1	124	69.3	240	66.7
4. เสนอกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อให้นักศึกษา สนใจและซาบซึ้งในคนตรีไทย	8	53.3	9	60.0	88	48.6	80	44.2	168	46.7
5. เป็นผู้สนับสนุนให้นักศึกษาหาจุดตัดสินใจ ทำงานอยู่ในขอบเขตหน้าที่หนึ่งปฏิบัติ	9	60.0	11	73.3	85	47.0	92	51.4	177	59.2
6. เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส	11	73.3	11	73.3	99	54.7	97	54.2	196	54.4
7. เป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักศึกษา	10	66.7	10	66.7	85	52.5	107	59.8	202	56.1

จากตาราง 21 เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีกิจกรรมในกลุ่ม
ของผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทสูงสุดในด้านเสนอความคิดเห็นในการจัด
กิจกรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย และเสนอนโยบายหรือแนวทางในการ
ปรับปรุงกิจกรรมในลำดับสำคัญรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 93.3 และ 86.7 ตามลำดับ และ

ในลำดับที่สามผู้บริหารเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาท ในการให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงานการจัดกิจกรรมดนตรีไทย คิดเป็น ร้อยละ 80

ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาเองที่สำคัญ ลำดับแรกคือการให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย คิดเป็น ร้อยละ 80 ส่วนในลำดับรองลงมาของกลุ่มของอาจารย์มีความเห็น ตรงกันใน 3 รายการคือ

1. การเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัยครู 2. ควรเป็นผู้สนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดตัดสินใจทำงานอยู่ในขอบเขตที่พึงปฏิบัติ รายการที่ 3. ควรเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาสในระดับความสำคัญที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 73.3 และบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในลำดับต่อมาคือด้านการเป็นผู้กำหนดกิจกรรมให้นักศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 66.

ในด้านความคิดเห็นของนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกันในระดับที่ 1 และ 2 โดยนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรทำหน้าที่ เสนอนโยบายการปรับปรุงกิจกรรม แต่นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ประสานงาน แต่ในภาพรวมของนักศึกษาสรุปได้ว่าอาจารย์ควรเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมเป็นลำดับแรก และควรจะเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมในลำดับ ต่อมา คิดเป็นร้อยละ 68.1 และ 66.7 ตามลำดับ และบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในลำดับที่ สามคือด้านการเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 64.2

จากความคิดในด้านบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ อาจารย์และนักศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันในลำดับแรกคือ บทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงาน ส่วนผู้บริหารเห็นว่าหน้าที่สำคัญอันดับแรกของอาจารย์ คือ ด้านเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย และในลำดับที่ 2 ผู้บริหารมีความคิดเห็นตรงกับนักศึกษา คือ หน้าที่ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย หรือแนวทางการปรับปรุงกิจกรรม ส่วนในลำดับที่สาม ผู้บริหารเห็นว่าควรเป็นด้านการแนะนำประสานงานซึ่งอาจารย์ และนักศึกษาถือเป็นสำคัญลำดับหนึ่ง

ตาราง 22 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาต่อกิจกรรมดนตรีไทย

บทบาทหน้าที่ของนักศึกษา	ผู้บริหาร		อ.ที่ปรึกษา		นักศึกษา					
	(N=15)		(N=15)		(N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ขอคำปรึกษาแนะนำและประสานงานในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย	10	66.7	9	60.0	116	64.1	109	60.9	225	62.5
2. เสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมดนตรีไทยเพื่อประกอบการพิจารณาของวิทยาลัย	11	73.3	9	60.0	101	55.8	108	60.3	209	58.1
3. เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อวิทยาลัย	10	66.7	9	60.0	113	62.4	121	67.6	234	65.0
4. เป็นผู้กำหนดหรือกิจกรรมที่จัด	5	33.3	6	40.0	82	45.3	88	49.2	170	47.2
5. เป็นผู้สนับสนุนและร่วมมือในการทำกิจกรรม	12	80.0	8	53.3	93	51.4	93	52.0	186	51.7
6. เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง	11	73.3	14	93.3	107	59.1	97	54.2	204	56.7

จากตาราง 22 กลุ่มของผู้บริหารเห็นว่านักศึกษาควรมีบทบาทในด้านการเป็นผู้สนับสนุนและร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนหน้าที่ระดับรองลงมาเป็นบทบาทหน้าที่ในด้านการเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมพร้อมทั้งเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาสคิดเป็นร้อยละ 73.3 เท่ากัน และบทบาทหน้าที่ในลำดับที่สามจะเป็นในด้านการขอคำปรึกษาแนะนำและร่วมประสานงาน ในการจัดกิจกรรมพร้อมกับด้านการเสนอโยบายและแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมต่อ วิทยาลัยในความสำคัญที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนลำดับสุดท้ายผู้บริหารเห็นว่าควรเป็น ด้านการเป็นผู้กำหนดงานหรือกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.3

ในด้านความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งเป็นความต้องการสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 93.3 ส่วนในด้านการขอคำแนะนำ การเสนอความคิดเห็น และเสนอโยบายแนวทางการปรับปรุงเป็นบทบาทหน้าที่ในระดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนบทบาทหน้าที่ในระดับต่ำสุดคือด้านการเป็นผู้ กำหนดงานหรือกิจกรรมที่จัด คิดเป็นร้อยละ 40.0

ในด้านความคิดเห็นของนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับที่ 1 และ 2 คือ ในด้านการเสนอโยบายการจัดกิจกรรม กับด้านการขอคำแนะนำประสานงานด้านกิจกรรม โดยภาพรวมของเห็นนักศึกษา คือ เห็นว่าการเสนอเกี่ยวกับโยบายหรือแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมเป็นระดับสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมาคือในด้านขอคำแนะนำและร่วมประสานงาน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ส่วนด้านการเสนอความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส จะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือเห็นว่าเป็นผู้กำหนดงานหรือกิจกรรมที่จัด คิดเป็นร้อยละ 47.2 จากบทบาทหน้าที่ของนักศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และ นักศึกษาในลำดับแรก มีความแตกต่างกันคือ ผู้บริหารเห็นว่าหน้าที่สำคัญที่สุดของนักศึกษา คือ ด้านเป็นผู้สนับสนุนและร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่วนอาจารย์เห็นว่าควรเป็นด้านการ เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง และนักศึกษาเห็นว่าหน้าที่สำคัญคือ เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับ โบายหรือแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมของวิทยาลัย บทบาทหน้าที่ในลำดับท้ายที่สุดผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันคือ ด้านเป็นผู้กำหนดงาน หรือ กิจกรรม

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมดนตรีไทย

รูปแบบการประชาสัมพันธ์	ผู้บริหาร (N=15)		อ. ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การประกาศเสียงตามสาย	12	80.0	11	73.3	124	68.5	113	62.1	237	65.8
2. ติดป้ายประกาศ	13	86.7	11	73.3	122	67.4	124	69.3	246	83.3
3. แจกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม	13	86.7	9	60.0	102	56.4	108	60.3	210	58.3
4. อาจารย์สอดแทรกข่าวสารระหว่างทำการสอน	10	66.7	7	46.7	74	40.9	69	38.5	143	39.7

จากตาราง 23 ผู้บริหารเห็นว่าการติดป้ายประกาศกับการแจกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเป็นรูปแบบที่ต้องการสูงสุดมีความสำคัญเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 86.7 โดยมีรูปแบบการประกาศเสียงตามสายและการสอดแทรกข่าวสารระหว่างสอนสำคัญในระดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 80 และ 66.7 ตามลำดับ

ในด้านอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าการประกาศเสียงตามสายและการติดป้ายประกาศเป็นรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่สำคัญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนด้านการแจกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและอาจารย์สอดแทรกข่าวสารระหว่างทำการสอน เป็นรูปแบบที่อยู่ระดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 60 และ 46.7 ตามลำดับ

ในด้านนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับที่ 1 และ 2 โดยนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ต้องการให้การประกาศเสียงตามสายเป็นการประชาสัมพันธ์ระดับแรก แต่นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

ต้องการให้รูปแบบการตีพิมพ์ประกาศเป็นการประชาสัมพันธ์ระดับแรก ส่วนความเห็นในระดับต่อมาไม่แตกต่างกัน. ในด้านภาพรวมเห็นว่าการตีพิมพ์ประกาศเป็นรูปแบบที่สำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.3 ส่วนด้านการประกาศเสียงตามสายอยู่ในระดับรองลงมาโดย คิดเป็นร้อยละ 65.8 และรูปแบบที่นักศึกษาให้ความสนใจน้อยที่สุดคือด้าน อาจารย์ สอดแทรกข่าวสารระหว่างทำการสอน คิดเป็นร้อยละ 39.7

จากรูปแบบการประชาสัมพันธ์ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกัน คือ การใช้รูปแบบการตีพิมพ์ประกาศ และรูปแบบที่เลือกใช้น้อยที่สุดคือด้าน การ สอดแทรกข่าวสารระหว่างทำการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรม

การประเมินผล	ผู้บริหาร (N=15)		อ.ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควรประเมินในด้านใดบ้าง										
1. ประโยชน์ที่ได้รับ	11	73.3	9	60.0	111	61.3	126	70.4	237	65.8
2. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	10	66.7	12	80.0	93	51.4	99	55.3	246	68.3
3. ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม	10	66.7	12	80.0	96	53.0	102	57.0	210	58.3
4. ทศนคติต่อคณาจารย์ไทยของนักศึกษา	13	86.7	11	73.3	85	47.0	96	53.6	143	39.7
การประเมินควรใช้วิธีการใด										
1. สัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม	12	80.0	7	46.7	122	67.4	114	63.7	236	65.6
2. สังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	10	66.7	6	40.0	74	40.9	81	45.3	155	43.1
3. ใ้แบบสอบถามจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม	11	73.3	9	60.0	97	53.6	91	50.8	188	52.2
4. ทดสอบความสามารถในทางปฏิบัติ	5	33.3	3	20.0	58	32.0	63	35.2	121	33.6
5. ทดสอบข้อเขียน	6	40.0	2	13.3	69	38.1	58	32.4	127	35.3

จากตารางที่ 24 ผู้บริหารเห็นว่าด้านทัศนคติต่อคณาจารย์ไทยของนักศึกษาควรประเมินการเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนประโยชน์ที่ได้รับควรประเมินในลำดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 73.3 และลำดับต่อมาคือด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม โดยมีความสำคัญเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.7

ค่านายวิชาที่ปรึกษาเห็นว่าควรประเมินด้านความสนใจในการร่วมกิจกรรมและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมเป็นระดับแรกโดยมีความสำคัญเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนการประเมินด้านทัศนคติต่อคนไทยควรประเมินในลำดับต่อมา คิดเป็นร้อยละ 73.3 และลำดับสุดท้ายเป็นด้านประโยชน์ที่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 60

ส่วนนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยเห็นว่าความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมควรได้ประเมินเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 68.3 ส่วนข้อควรประเมินในลำดับต่อมาคือด้านประโยชน์ที่ได้รับกับความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 65.8 และ 58.3 ตามลำดับ

จากตาราง 24 ผู้บริหารเห็นว่าวิธีที่ควรใช้ประเมินลำดับแรกคือด้านการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับรองลงมาคือด้านการใช้แบบสอบถามและการใช้สังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 73.3 และ 66.7 ตามลำดับ ส่วนวิธีประเมินในลำดับสุดท้ายคือด้านการทดสอบข้อเขียนและทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 40 และ 33.3 ตามลำดับ

ในค่านายวิชาที่ปรึกษาเห็นว่าควรประเมินโดยใช้แบบสอบถามผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 60 ลำดับที่สองอาจารย์เห็นว่าควรเป็นวิธีสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษากับสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 46.7 และ 40 ตามลำดับ ส่วนลำดับท้ายสุดเป็นวิธีประเมินโดยใช้ ทดสอบข้อเขียนและทดสอบความสามารถในทางปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 20 และ 13.3 ตามลำดับ

ในด้านนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันโดยเห็นว่าวิธีที่ควรใช้ประเมินคือด้านการสัมภาษณ์อาจารย์และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 65.6 และลำดับต่อมาคือด้านใช้แบบสอบถามและการสังเกตพฤติกรรมผู้เข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.2 และ 43.1 ตามลำดับ ส่วนวิธีการที่นักศึกษาเลือกใช้ต่ำสุดคือ ด้านการสอบข้อเขียนและด้านการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ 33.6 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านการประเมินผลนอกรูปได้ว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกัน

ในด้าน ข้อควรประเมินประการแรกคือ ด้านความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่วนผู้บริหารให้ความสำคัญด้าน ทักษะคิดต่อดนตรีไทย ข้อควรประเมินในลำดับที่ สอง ผู้บริหารและนักศึกษาเห็นตรงกันว่าควรเป็นด้านประโยชน์ที่จะได้รับ ส่วนข้อควรประเมินลำดับ ที่สาม ผู้บริหารคิดเห็นตรงกับนักศึกษา คือ ประเมินในด้านความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อ การจัดกิจกรรม

ในด้านวิธีการประเมิน ผู้บริหารและนักศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันว่าควรใช้วิธี การสัมภาษณ์ อาจารย์ และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม แต่อาจารย์เห็นว่าควรเป็นวิธี การประเมินในลำดับที่สอง โดยเห็นว่า ควรใช้แบบสอบถามเป็นลำดับแรก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ดูแลงบประมาณและแหล่งงบประมาณสนับสนุน

ผู้ดูแลงบประมาณ	ผู้บริหาร (N=15)		อ.ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ดูแลงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด										
1. อธิการ	15	100	3	20.0	150	82.9	141	78.8	291	80.8
2. รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา	11	73.3	11	73.3	118	65.2	180	60.3	226	62.8
3. อาจารย์ที่ปรึกษา	8	53.3	7	46.7	97	53.6	85	47.5	120	58.3
4. คณะกรรมการดำเนินกิจกรรม	11	73.3	6	40.0	110	55.2	105	58.7	205	56.9
5. ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ ร่วมกันรับผิดชอบ	11	73.3	7	46.7	127	70.3	119	66.5	248	68.9
แหล่งงบประมาณช่วยสนับสนุนกิจกรรมคนศรีไทย										
1. เงินที่เรียกเก็บจากนักศึกษาสมัครใจ	7	46.7	4	26.7	81	44.8	82	45.8	163	45.3
2. เงินที่อุดหนุนจากเอกชน	9	60.0	5	33.3	119	65.7	108	60.3	227	63.1
3. เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน	6	40.0	9	60.0	110	60.8	115	64.7	225	62.8
4. เงินผู้บริจาคให้เพื่อการอนุรักษ์	8	53.3	7	46.7	113	62.4	127	70.9	240	66.7

จากตาราง 25 พบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับอธิการเป็นผู้ดูแลงบประมาณในระดับสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนด้านรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะกรรมการดำเนินกิจกรรม และกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษา มีความสำคัญเท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ 53.3

ในด้านอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่ารองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษามีความสำคัญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 73.3 ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษา กับ กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษารับผิดชอบร่วมกัน มีความสำคัญเท่ากันในระดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 46.7 และอธิการมีความสำคัญน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20

ในส่วน of นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นไม่ต่างกัน คือ เห็นว่าผู้บริหารมีความสำคัญสูงสุดต่อการควบคุมงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 80.8 ลำดับที่สอง เป็นกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษารับผิดชอบร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 68.9 และเห็นว่าอาจารย์มีความสำคัญน้อยที่สุด ในด้านการดูแลงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 50.6

แหล่งงบประมาณที่ช่วยสนับสนุนกลุ่มผู้บริหารเห็นว่าเงินอุดหนุนจากเอกชนมีความสำคัญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 และการจัดกิจกรรมหาทุนเป็นความต้องการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0

ในด้านอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมหาทุนเป็นแหล่งงบประมาณสนับสนุนที่สำคัญสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 60 และการเรียกเก็บเงินจากผู้สนใจเป็นแหล่งสนับสนุนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.7

ในด้านนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเห็นว่า การได้จากเงินอุดหนุนจากเอกชนเป็นระดับแรก คิดเป็นร้อยละ 65.7 และเงินจากผู้บริหารเป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 62.4 ส่วนในลำดับ 3 ได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเห็นว่าการบริจาค เพื่อการอนุรักษ์เป็นลำดับแรก คิดเป็นร้อยละ 70.9 การจัดกิจกรรมหาทุนเป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 64.7 และระดับที่ 3 เป็นเงินอุดหนุนจากเอกชนคิดเป็นร้อยละ 60.3 ส่วนในภาพรวมเห็นว่า แหล่งงบประมาณที่สนับสนุนกิจกรรมที่สำคัญคือได้จากผู้บริจาคเพื่อการอนุรักษ์ จากเงินอุดหนุนของเอกชน และจากการจัดกิจกรรมหาทุนมีความสำคัญไม่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 66.7, 63.1 และ 62.8 ตามลำดับส่วนการเรียกเก็บเงินจากผู้สนใจมีความต้องการน้อยสุดคิดเป็นร้อยละ 45.3

จากตารางในด้านงบประมาณพอสรุปได้ว่า การดูแลงบประมาณให้เกิดประโยชน์

สรุป ผู้บริหาร และนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า อธิการควรเป็นผู้ควบคุมดูแล ส่วนในลำดับที่สอง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาควรรับผิดชอบร่วมกัน และในด้านแหล่งงบประมาณช่วยสนับสนุน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ ผู้บริหารเห็นว่าควรได้จากเงินอุดหนุนจากเอกชน ส่วนอาจารย์เห็นว่าควรได้จากกิจกรรมการหาทุน และนักศึกษาเห็นว่าควรได้จากผู้บริจาค เพื่อการอนุรักษ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ทางด้านดนตรีไทย

ด้านวัสดุอุปกรณ์	ผู้บริหาร (N=15)		อ.ที่ปรึกษา (N=15)		นักศึกษา (N=360)					
					เข้าร่วมกิจกรรม		ไม่เคยเข้าร่วม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จัดซื้อด้วยงบประมาณของ										
วิทยาลัย	15	100	10	66.7	153	84.5	139	77.7	292	81.1
2. จัดหาทุนซื้อวัสดุอุปกรณ์										
เอง	6	40.0	7	46.7	62	34.3	77	43.0	139	38.6
3. สนับสนุนให้นักศึกษาซื้อใช้										
กันเอง	3	20.0	8	53.3	58	32.0	54	30.2	112	31.1
4. รับบริจาคจากบุคคลอื่น										
ทั้งนอกและในวิทยาลัย	10	66.7	8	53.3	113	62.4	113	63.1	226	62.8
5. รับบริจาคจากบริษัท/										
ห้างร้าน	10	66.7	7	46.7	102	60.2	117	56.4	226	62.8

จากตาราง 26 ผู้บริหารเห็นว่าการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ควรซื้อด้วยงบประมาณจากวิทยาลัยเป็นสำคัญคิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนลำดับรองลงมาคือการรับบริจาคคิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนด้านการให้นักศึกษาซื้อใช้กันเองอยู่ในระดับน้อยสุดคิดเป็นร้อยละ 20

ในด้านอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่าวัสดุอุปกรณ์ควรได้จากงบประมาณจากวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ในด้านนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ เห็นว่าการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ควรได้จากงบประมาณจากวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ

81.1 และในลำดับที่สองควรได้จากการบริจาค ร้อยละ 62.8 ส่วนความต้องการท้ายสุดคือ การสนับสนุนให้นักศึกษาซื้อใช้กันเอง คิดเป็นร้อยละ 31.1

ในด้านการจัดหาวัสดุ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่าควรได้จากวิทยาลัยเป็นลำดับแรก และได้จากการบริจาคเป็นลำดับที่สอง

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปสภาพการจัดกิจกรรมในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

กิจกรรมดนตรีไทย ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยส่วนใหญ่ จัดขึ้นตาม ประเพณีที่สำคัญ ๆ เช่น งานวันเกิดของวิทยาลัย งานรับน้อง เป็นต้น นอกจากนี้ยัง จัดให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร โดยมีกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งหมด 7 ประเภท คือ

- 1) กิจกรรมการแสดงหรือการสาธิตดนตรีไทย เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยต่าง ๆ นิยมจัดมากที่สุด และสามารถจัดได้ในหลาย ๆ โอกาส เช่น จัดในงานประเพณีที่สำคัญ ของวิทยาลัย
- 2) กิจกรรมด้านวิชาการ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการจัดเพื่อให้สอดคล้องกับ หลักสูตร กิจกรรมที่นิยมจัด เช่น การอภิปราย "บทบาทของดนตรีไทยในสังคมปัจจุบัน" การสัมมนา ปัญหาด้านการสอนดนตรีของนักศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น
- 3) กิจกรรมด้านการฝึกอบรม ปฏิบัติดนตรีไทย เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดเพื่อ เป็นการส่งเสริมให้ นักศึกษาและบุคคลากรภายนอกได้เรียนปฏิบัติดนตรีไทย โดยมีอาจารย์ และนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้แนะนำและฝึกอบรม
- 4) กิจกรรมด้านการจัดรายการเสียงตามสาย เป็นกิจกรรมที่ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ลักษณะการจัดจะเป็นรูปแบบเดียวกับการจัดรายการวิทยุแต่นำเสนอ เพลงไทยเดิม
- 5) กิจกรรมด้านการจัดประกวดแข่งขันดนตรีไทย เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้าง นอกจากจะมีนักศึกษาในวิทยาลัยแล้ว ยังมีนักเรียนในระดับต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรม เป็น การจัดประกวดแข่งขันการบรรเลงเดี่ยว และบรรเลงเป็นวง เช่นจัดประกวดวงมโหรี จัด ประกวดบรรเลงเดี่ยวตามเครื่องดนตรีที่ถนัด
- 6) กิจกรรมด้านการจัดนิทรรศการ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการจัดให้สอดคล้อง กับหลักสูตร จัดประกอบการเรียนด้านดนตรี และจัดตามเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น จัดใน งานวิชาการของวิทยาลัย นิทรรศการที่จัดประกอบด้วย นิทรรศการเกี่ยวกับเครื่องดนตรีไทย นิทรรศการเกี่ยวกับประวัติและผลงานครูดนตรีไทย

7) การเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา เป็นกิจกรรมดนตรีไทยที่เน้นทางด้านปฏิบัติทางด้านดนตรี โดยวิทยาลัยแต่ละแห่งจะนำวงดนตรีมาร่วมบรรเลงร่วมกัน ซึ่งปัจจุบันมี 4 วิทยาลัย นอกจากการร่วมกิจกรรม ภายในสหวิทยาลัยแล้วยังเข้าร่วมดนตรี อุดมศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นจะได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์จากทางวิทยาลัยเป็นสำคัญ โดยในแต่ละวิทยาลัย จะมีภาควิชาดนตรีเป็นผู้รับผิดชอบทั้งนี้เนื่องจากชมรม และนักศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในด้านกิจกรรมดนตรี จะเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกดนตรี หรือโทดนตรีในภาควิชาดนตรี ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์สถานที่ก็จะอยู่ในภาควิชาดนตรีดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านดนตรีภาควิชาดนตรีจะมีบทบาทสำคัญในการจัดดำเนินกิจกรรม โดยผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ต่างเห็นความสำคัญ ในอันที่จะเข้าร่วมส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมดนตรีไทย สำหรับสถานที่ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย จะใช้สถานที่แตกต่างกันไปตามสภาพของกิจกรรมที่จัด แต่โดยส่วนใหญ่ จะใช้ห้องเรียน ห้องฝึกซ้อม เป็นสถานที่ที่จัดกิจกรรมถ้าเป็นกิจกรรมทางการแสดง ก็จะไปจัดตามสถานที่ที่มีกิจกรรมหลัก

จากการวิเคราะห์การสำรวจและความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมดนตรีไทยสรุปผลในภาพรวมได้ดังนี้

ด้านการจัดดำเนินการ

1. ในด้านการจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ของวิทยาลัยครูจากที่ผ่านมา จากการสำรวจโดยส่วนใหญ่จัดขึ้นตามประเพณีที่สำคัญๆ และมีความสอดคล้องกับหลักสูตร และการจัดกิจกรรมในลำดับรองลงมาเป็นการจัดให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ส่วนการจัดตามความต้องการของผู้บริหารมีการจัดดำเนินการในลำดับท้ายสุด ซึ่งจากการศึกษาด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในรูปแบบการจัดกิจกรรมที่ต้องการปรากฏว่าความต้องการรูปแบบกิจกรรมในลำดับแรกสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมที่ผ่านมาจากการสำรวจ คือในด้าน การจัดกิจกรรมด้านประเพณีที่สำคัญๆ

2. กิจกรรมดนตรีไทยที่จัดดำเนินการไปแล้วประกอบด้วยกิจกรรมทั้งหมด 7 ประเภท คือ 1) การจัดแสดงหรือสาธิตดนตรีไทย 2) จัดกิจกรรมด้านวิชาการ 3) จัดฝึกอบรมและฝึกซ้อมแก่ผู้สนใจ 4) จัดรายการเสียงตามสาย 5) จัดประกวดแข่งขันการบรรเลงดนตรีไทย 6) จัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย 7) เข้าร่วมกิจกรรมดนตรีไทยในอุดมศึกษา กิจกรรมทั้ง 7 ประเภทจัดดำเนินการแตกต่างกันไปดังมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่จัดมากที่สุด คือ กิจกรรมด้านการจัดแสดง หรือสาธิตดนตรีไทยมีการจัดขึ้นทุกๆ วิทยาลัย โดยเฉพาะวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจัดมากกว่า 12 ครั้งต่อปี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ในด้านรูปแบบของกิจกรรมที่ต้องการให้จัดขึ้นตามประเพณีที่สำคัญ ซึ่งจากการสำรวจกิจกรรมที่จัดมากจะเป็นการแสดงในโอกาสต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในวิทยาลัย เช่น การแสดงในงานศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานต่างๆ ขอความช่วยเหลือมา การแสดงในเทศกาล หรือประเพณีสำคัญๆ ภายในวิทยาลัย เช่น งานรับน้อง งานไหว้ครู งานลอยกระทง หรือในบางโอกาสจะเป็นการแสดงสาธิตดนตรีไทยให้นักศึกษาทั่วไปได้เข้าใจในเรื่องดนตรีไทย เป็นต้น

กิจกรรมที่จัดมากเป็นลำดับที่สอง เป็นกิจกรรมด้านวิชาการ และการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทย กิจกรรมทั้งสองประเภทมีการจัดดำเนินการทุกๆ วิทยาลัย โดยมีการจัดเฉลี่ย 1-4 ครั้ง/ปี กิจกรรมด้านวิชาการนั้นจากการศึกษาด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ไม่ค่อยให้ความสนใจ แต่อาจารย์ เห็นว่าควรมีความสำคัญในลำดับที่ 3 จากการสำรวจโดยส่วนใหญ่จะเป็นการเชิญวิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายในเชิงปฐกถา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทย เช่น "ดนตรีไทยกับสังคมไทย" ส่วนในด้านการอภิปราย โดยส่วนใหญ่จะจัดในหมู่ของผู้เรียน และในด้านการสัมมนา โดยเฉพาะในส่วนของนักศึกษาจะต้องจัดทุกรุ่น เมื่อกลับจากการฝึกสอนแล้วมีการสัมมนาประมวลเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษามา รวมถึงปัญหาที่ได้ประสบมา ส่วนกิจกรรมด้านการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับดนตรีไทยในด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ ให้ความสำคัญ แต่นักศึกษาไม่ค่อยให้ความสนใจ จากการสำรวจโดยส่วนใหญ่จะจัดในเทศกาลสำคัญๆ เช่น ครบรอบวันเกิด

ของวิทยาลัย หรือบางโอกาสจัดเพื่อเป็นการเสนอผลการเรียนของนักศึกษาด้านดนตรีไทย เช่น นิทรรศการเกี่ยวกับเครื่องดนตรีไทย เกี่ยวกับวงดนตรีไทย เป็นต้น

กิจกรรมที่จัดมากเป็นลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมด้านฝึกอบรม การปฏิบัติดนตรีไทย แก่ผู้สนใจ มีวิทยาลัยจัดมากถึง 5 แห่ง กิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่จะเป็นการสอนภาคปฏิบัติ ให้ผู้สนใจสามารถปฏิบัติดนตรีไทยได้ ในบางวิทยาลัยทำในรูปของชมรม โดยให้นักศึกษาทั่วไปได้เรียนโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย แต่บางวิทยาลัย เช่น วิทยาลัยครูสวนกุหลาบได้เปิดอบรมโดยรับบุคคลภายนอกเข้าอบรมด้วยโดยส่วนใหญ่จะเป็นระดับนักเรียนจึงจะมีการเรียกเก็บเงินเพื่อเป็นการบำรุงเครื่องดนตรี การเรียนการสอนทั่วไปจะปฏิบัติในทุกๆ เครื่องมือ แล้วแต่ผู้สนใจต้องการเรียน เช่น ปฏิบัติซอด้วง จะเข้ ระนาด เป็นต้น

กิจกรรมที่จัดอยู่ในระดับต่อมา คือ การจัดกิจกรรมด้านการประกวดแข่งขันดนตรีไทย และกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา โดยทั้งสองกิจกรรมมีวิทยาลัยจัดดำเนินการ 4 แห่ง จากการศึกษาด้านความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต้องการให้จัดอยู่ในระดับ 2 และ 3 จากการสำรวจในการจัดกิจกรรมแข่งขันและบรรเลงดนตรีไทย โดยส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากศูนย์วัฒนธรรมจากของวิทยาลัยครู และเป็นการจัดประกวดบรรเลงเป็นรูปแบบของวง เช่น ประกวดวงมโหรี ประกวดวงเครื่องสาย เป็นต้น การจัดการประกวดแข่งขันบรรเลงดนตรีไทย นอกจากจะมีในระดับนักศึกษาแล้ว ยังจัดประกวดในระดับนักเรียนด้วย ส่วนการจัดกิจกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษานั้น จะเป็นการจัดระหว่างวิทยาลัย ที่มีความพร้อมมาร่วมบรรเลงด้วยกัน และในบางโอกาสก็จะจัดเข้าร่วมกับดนตรีอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ

กิจกรรมที่มีการจัดน้อยสุด คือ ด้านการจัดรายการเสียงตามสาย มีวิทยาลัยจัดเพียง 3 แห่ง โดยทั่วไปจะจัดร่วมกับฝ่ายประชาสัมพันธ์ของวิทยาลัย โดยการขอเวลาจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ เช่น ในตอนเช้า ก่อนเข้าเรียน หรือตอนพักเที่ยง โดยการนำสาระด้านดนตรีไทย และเพลงไทยมาเสนอในรูปของรายการคล้ายรายการวิทยุกระจายเสียง บางวิทยาลัยก็นำเสนอในโอกาสสำคัญๆ เช่น วันคล้ายวันเกิดของสุนทรภู่ เป็นต้น

3. ด้านบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในการจัดดำเนินการกิจกรรมนักศึกษานั้น ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา จะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน

และเข้าร่วมกิจกรรม จากการสำรวจระดับความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาพบว่า ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีระดับความสำคัญเท่าเทียมกัน ส่วนในด้านความคิดเห็นนั้น พอสรุปบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาได้ดังต่อไปนี้

3.1 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ต้องการให้ผู้บริหารเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อประกอบการพิจารณาและปรับปรุงกิจกรรมดนตรีไทย พร้อมทั้งคอยให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย

3.2 บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ ต้องการให้อาจารย์มีบทบาทหน้าที่ในด้านให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงาน พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นในด้านนโยบาย ความเห็นในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการจัด และปรับปรุงกิจกรรมดนตรีไทย

3.3 บทบาทหน้าที่ของนักศึกษา ความคิดเห็นในด้านบทบาทหน้าที่ของนักศึกษานั้น ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันไป คือ ผู้บริหารต้องการให้นักศึกษามีบทบาทในด้านการเป็นผู้สนับสนุน และร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่วนอาจารย์ต้องการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ในส่วนของนักศึกษาเองต้องการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย หรือแนวทางการปรับปรุงกิจกรรม ส่วนในบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นตรงกัน คือ ด้านการเป็นผู้กำหนดงาน หรือกำหนดกิจกรรม

4. ในด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดดำเนินกิจกรรมนั้น จำเป็นต้องมีหน่วยงานรับผิดชอบ ประสานให้ทุกฝ่ายได้ทำงานไปตามโครงการ และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จากการสำรวจปรากฏว่าภาควิชา โดยเลขาภาควิชาดนตรีเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบสูงสุด

ในด้านงบประมาณกิจกรรมดนตรีไทย

ในการควบคุมดูแลงบประมาณ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมดนตรีไทย จากการสำรวจปรากฏว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นในด้านผู้บริหาร กล่าวคือ ผู้บริหารและนักศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันว่า

ผู้บริหารโดยเฉพาะ อธิการ ควรเป็นผู้ควบคุมดูแลในลำดับแรก และอาจารย์เห็นว่าเป็นผู้บริหารเช่นกันแต่ควรเป็นระดับรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรเป็นผู้ดูแลงบประมาณ ส่วนลำดับที่สอง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรรับผิดชอบร่วมกันในระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา และในด้านแหล่งงบประมาณสนับสนุนกิจกรรม ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นในระดับแรกแตกต่างกันไป แต่จะมีความสอดคล้องในระดับ 1-3 คือ ผู้บริหารเห็นว่าควรได้จากการสนับสนุนจากเอกชน อาจารย์เห็นว่าควรได้จากการจัดกิจกรรมหาทุน และนักศึกษาเห็นว่าควรได้จากการบริจาค เพื่อการอนุรักษ์

ด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่

ในด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ จากการสำรวจ วิทยาลัยเป็นผู้สนับสนุนทั้งหมด โดยมีบางส่วนที่ได้จากผู้บริจาคให้ และนักศึกษาซื้อใช้กันเอง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยเห็นว่าควรจัดซื้อด้วยงบประมาณจากวิทยาลัย และระดับรองลงมา คือ การรับบริจาค และสนับสนุนให้นักศึกษาซื้อใช้กันเองสำหรับในด้านสถานที่สำหรับจัดกิจกรรม จากการสำรวจสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม คือ ห้องเรียน และห้องฝึกซ้อม เป็นลำดับแรก ส่วนสถานที่รองลงมา คือสถานที่ห้องเก็บวัสดุอุปกรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย